

Salezijanski VESTNIK

Brezčasno vozlišče

Narodna zavest

Don Bosko v kuvajtski puščavi

588

MAREC–APRIL

2

2014

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

Naša krhkost

■ Janez Vodičar

Kako malo je potrebno, da začutimo svojo nemoč. In kako težko je to prenesti.

Že spomini na trenutek, ko so se nam razblinili upi, so boleči, kaj šele takrat, ko nemočno zremo v nalogo, ki nam je prerasla čez glavo. Ob nedavni poledenitvi več kot polovice Slovenije so to mnogi občutili. Malo je treba in se nam svet udobja sesuje. Le drevo, ki pade na električne daljnovode ali nekaj preveč ledu na žicah in že se nam življenje ustavi.... V visoko tehnološki družbi ne more vsak pomagati, potrebni so strokovnjaki in posebne naprave, ki jih nima vsak. Takrat hitro rečemo, bomo pa kaj zmolili. Pri tem bi lahko upravičeno rekli: kaj pa pomaga proti žledu in električnemu mrku še tako zagreta molitev?!

Kljub vsej črnogledosti so bila poročila ob dnevih te naravne katastrofe veliko bolj pozitivna kot takrat, ko tega ni. Veliko manj prerekanja, iskanja krivcev, obtoževanja, deljenja na prave in neprave ... Glavni nastopajoči so bili gasilci, ki so se trudili pomagati na najboljši možni način; pokazali so na solidarne sode; izmučene izvedence, ki so nemočno, a trmasto vztrajali v boju z naravo. Pred nas so stopali hvaležni ljudje za preprosti hlebec kruha, za zastarel generator, slabo prevozno cesto in še bi lahko naštevali. Vsaj mediji so končno našli tudi dobro stran Slovencev in ob tem izpostavili tudi prijateljsko solidarnost tujcev.

Molitev razpoloži človeka, da zmore začutiti Boga in z njim vzpostaviti ljubeč odnos. Ne gre za magijo ali čaranje, gre za gojenje prijateljstva. Prav v nesreči spoznamo prijatelja. V ohromitvi polovice Slovenije so mnogi končno odprli oči za prijatelje. Če nas sodobni svet vedno bolj sili v prepričanje, da smo drug drugemu le nasprotniki, ki si odžiramo kruh, se je pokazalo, da le v povezanosti in pomoči lahko dobro preživimo. Brez te zavesti ni prave molitve in brez prave molitve je težko v trenutkih, ko nas nič ne bremeni, ohraniti to zavest.

Postni čas ni čas odpovedovanja zgolj za našo boljšo samozavest in graditev značaja. Prav tako ni to le čas zbiranja pobožnih vaj, križevih potov, spokornih dejanj in dobrih sklepov. To je čas poglobljanja odnosa z Bogom, s sabo in z bližnjim. Ni treba, da nam vedno zmanjka elektrike, da ugotovimo, kako smo nemočni in odvisni drug od drugega. Z molitvijo vedno znova obnavljamo temeljno zavest, da nam je Bog dal veliko večjo moč, kot je obvladovanje narave in udobnosti življenja – zaupal nam je moč, da lahko osrečujemo drug drugega.

VSEBINA

- 3 UVODNIK**
- 4 S POTI**
Brezčasno vozlišče Srca
Jesusovega
- 6 DNEVNIK NEKE MATERE**
Druženje
- 8 MOLIVCI**
Fant iz oratorija je postal
papež Frančišek
- 9 2015**
Domačnost z Bogom
- 10 MOJ POGLED**
Narodna zavest
- 11 MARIJA**
Stopila je
v Zaharijevo hišo
- 14 MISIJONI**
Don Bosko v kuvajtski
puščavi
- 16 NOVICE**

uvodnik

Na pragu jubilejnega leta

Spoštovani! V dneh, ko smo obhajali praznik sv. Janeza Boska, je Slovenijo zajela prava naravna katastrofa: žledolom, ranjeni gozdovi, neprevozne ceste, večdnevni električni mrk ... v zadnjih dneh pa na nekaterih področjih trepetajo zaradi poplav oz. dvigovanja ojezerjenih površin. V takih trenutkih se še bolj zavedamo svoje človeške nemoči in se vprašujemo: zakaj je to doletelo prav nas, obenem pa v trenutkih preizkušnje doživljamo veliko medsebojno solidarnost in povabilo, da se zaupno izročimo v Božje varstvo.

V teh dneh ste prejeli tudi posebno pošto z obvestilom o gradnji don Boskove cerkve v Mariboru. Ta pošta ni za nikogar zahteva, ampak predvsem obvestilo, da bi se v tem prizadevanju med seboj povezali na način, kot je za vsakega mogoč. Zavedam se, da se mnogi težko prebijate iz meseca v mesec, zato letе vabim, da bi predvsem molili v ta namen in Gospodu darovali svoje preizkušnje, da bi nam Bog prišel naproti tudi s kakimi čudeži. Tistim pa, ki ste že ali boste poslali kak dar, pa naj Bog povrne s svojo dobrohotno naklonjenostjo.

Ko boste prebirali tole številko Salezijanskega vestnika, bom že v Rimu, kjer smo zbrani salezijanci z vsega sveta na svojem rednem vrhovnem zboru. To večtedensko zborovanje smo začeli s kratkimi duhovnimi vajami v don Boskovem rojstnem kraju, v nadaljevanju pa bomo pregledali naše življenje in poslanstvo ter volili novega vrhovnega predstojnika - desetega don Boskovega naslednika. Priporočam nas vašim molitvam, da bi bili resnično odprti za navdihe Svetega Duha in zvesto nadaljevali pot svojega redovnega življenja v duhu don Boskove karizme.

Letos 16. avgusta bomo začeli jubilejno leto - 200. obletnico don Boskovega rojstva. Za vse nas je to čudovita priložnost, da še bolj spoznamo tega velikana svetosti in vzgoje mladih ter sledimo njegovemu zgledu.

JANEZ POTOČNIK
INŠPEKTOR

Brezčasno vozlišče Srca Jezusovega

■ Marko Suhoveršnik

Rim. Center antičnega sveta, zibelka zahodne kulture, večno mesto, središče krščanstva in še bi lahko iskali imenovanja za vele mesto ob Tiberi, ki se na sredini italijanskega škornja izteka v Tiberijsko morje. Na zahodni strani odprta ravnica na morje, na celini obdana z znamenitimi griči in mesteci na njih ter obkroženo z velikim obvoznim prstanom, dolgim 90 kilometrov in širokim vsaj štiri cestne pasove. Živahno mesto, ki nikoli ne spi, je že tisočletja stičišče in križišče kulturnega in verskega dogajanja. Če je v antiki vladalo Evropi, pa danes kot cerkveno središče z Vatikanom na čelu povezuje ves krščanski svet.

Da je Rim svetovna destinacija turistov, romarjev in popotnikov, ni treba posebej poudarjati. In ena izmed vstopnih točk je tudi centralna železniška postaja Termini, vozlišče potnikov vseh vrst in bivališče (pre)mnogih brezdomcev,

prostorno umeščena med baziliko Sv. Marije Snežne in cerkvijo Srca Jezusovega. Ime je dobila po antičnih Dioklecijanovih termah, katerih ostanki se še danes nahajajo v bližini. Skozi stoletja je to področje gostilo mnoge vile, parke in zapu-

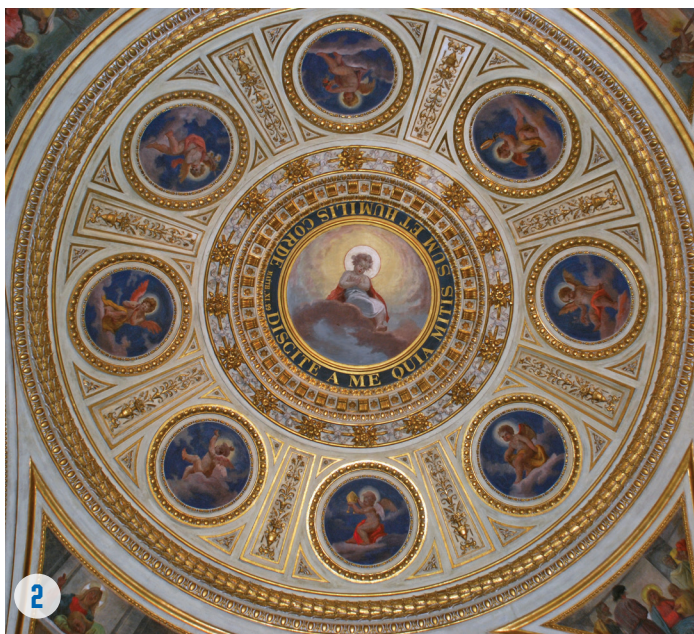
ščene gozdove vse do leta 1860, ko je papež Pij IX. odločil, da se tu zgradi železniška postaja. Čez tri leta so odprli centralno postajo rimskih železnic, a se je je takoj oprijelo ime Termini. Danes je tu poleg največje železniške postaje še križ-

išče dveh podzemnih železnic ter nekaj ducatov postaj avtobusnega mestnega prometa.

V drugi polovici 18. stoletja se je v Franciji in Italiji močno razširilo češččenje Presvetega Srca Jezusovega, zato je papež Pij IX. spremenil načrte in namesto cerkve sv. Jožefa dal postaviti cerkev Presvetega Srca Jezusovega. A gradnja se je ustavila že pri temeljih. Kardinal Alimonda je zato novemu papežu Leonu XIII. svetoval, naj nadaljevanje zavožene in prenapihnjene gradnje zaupa Janezu Bosku, ki je s svojo salezijansko družbo užival priznanje popolne vdanosti Cerkvi in papežu. 5. aprila 1880 je don Bosko z vzklikom »Papeževa želja je zame ukaz« sprejel najtežjo nalogo svojega življenja. Seveda don Bosko ne bi bil don Bosko, če si ob gradnji cerkve ne bi »izboril« še velik zavod s poklicnimi šolami in internatom za mnoge zapuščene mlade tega predela Rima.

Verjetno se don Bosko ob prihodu na Termini ni izgubil, kot sem se sam, ko sem zaman iskal zvonik ene ali druge cerkve, saj ju okoliške stavbe čisto zakrijejo. No, tedaj zvonika cerkve Srca Jezusovega sploh še ni bilo. Utrujeni don Bosko, ki je sedem let bedel nad tem projektom in zbiral sredstva po celotni zahodni Evropi, se je 20. aprila 1887 še zadnjič odpravil v Rim. Po posvetitvi dograjene cerkve je 16. maja še zadnjič maševal pri oltarju Marije Pomočnice in doživel »spoznanje« svojih sanj pri devetih letih in na-

men svoje s trnjem in cvetjem ozaljšane življenjske poti.

Ko danes občudujemo rimske zgradbe in trge, za naše pojme neurejen promet in pisano množico Rimljanov, priseljencev in turistov, lahko pritrdimo, da je Božja previdnost salezijancem po don Boskovi pokorščini papežu podelila pravo mesto za eno od njihovih poslanstev v Rimu. Množice priseljencev, migrantov

in obiskovalcev, ki vsak dan polnijo največjo rimsko postajo in okolico ter privablajo brezdomce in zapuščene, so poleg razvejanega župnijskega dela, oratorija in sprejemanja skupin tisti, za katere skrbi salezijanska družina pri Presvetem Srcu Jezusovemu danes. Razvejano salezijansko poslanstvo je potrdil in spodbudil tudi papež Frančišek, ko je 19. januarja obiskal to rimsko župnijo.

1 Notrajnost svetišča Srca Jezusovega

2 Kupola

3 Rim, Srce Jezusovo

Vse foto po uslugi P. Evelli

Druženje

11. december

Imeli smo zanimiv pogovor v zakonski skupini: Kdo vse sodi v naš socialni krog? S kom se družimo? Kaj mi v življenju ti ljudje pomenijo? Kaj vlagam v odnose? Čisto navadna tema, tudi odgovori so bili čisto navadni; a vsi pari smo se ob tem spet spomnili, kako pomembni so za nas trenutki druženja s prijatelji, znanci in sorodniki. Zavedli smo se, da nas je tudi tu povozil čas, da smo se odtujili. Takoj smo se dogovorili za nekaj medsebojnih obiskov. To je bil prvi rezultat našega srečanja; z možem pa sva naredila še nekaj dodatnih sklepov. Upam, da jih uresničiva.

27. december

Opravili smo prvi dogovorjeni obisk. Odrasli smo klepetali ob toplem kaminu, otroci so se igrali. Naš najmlajši je proti koncu z žarečimi očmi pritekel iz sobe: »Mami, novega prijatelja imam. Ime mu je Vid!« Ve-

sela sem bila – še posebej zato, ker sem vedela, da se je najstnik Vid potrudil in se odlepil od svojih mladostniških opravkov, da bi naredil veselje našemu 4-letniku. Podarjeni čas je več vreden kot vse igrače in bogata postrežba! Poduk tudi zame!

30. december

»Mami, a potem drži, da se lahko dobimo s prijateljicami pri nas in praznujemo novo leto?« me je še za zadnjo potrditev povprašala hči srednješolka. Velikokrat spodbujam svoja dva mladostnika, da bi se družila s prijatelji. Sama predlagam, naj jih povabita k nam domov. Vesela sem, če gredo kam skupaj. Toda žal moji predlogi največkrat niso konkurenčni Facebooku in SMS-jem. Zato hčerki s polnimi pljuči pritrdim: »Ja, seveda naj pridejo! In prespijo tudi lahko.«

Pri vzgoji mladostnikov se počutim kot mama začetrnica. Nekatere izkušnje iz moje mladosti so, kot da bi

bile iz druge galaksije. Tako sem zdaj ugotovila, da druženje med mladimi sploh ni več samo po sebi umevno. Slišim starše mladostnikov, ki razlagajo: »Z našim nimamo težav. Ne hodi okrog, večino časa je doma.« Ja, če je na tak način doma kot moj najstarejši sin, potem jaz temu rečem težave. Igra strateške računalniške igre s tipi z vsega sveta; soseda pa ni videl že ves teden. Na zakonski skupini smo tudi sklenili, da bomo z besedo in zgledom spodbujali naše otroke k pristnemu druženju. Zato grem zdaj sina strest z računalnika. Takole mu bom rekla: »Sine, za letos si zaključil s fiktivnim svetom! Zdaj je čas, da se še ti zmejniš, kje boš v našem času in našem prostoru za novo leto. Lahko si tudi doma – z mlajšima dvema bomo plesali v dnevni sobi.« Upam, da se ne bo odločil za ta ples.

19. januar

O, nocoj pa je bil večer! Z možem sva želela udejanjiti

Foto: D. Gačnik

še en sklep z zakonske skupine: povabiti na klepet sosedu, saj se vsak dan samo bežno srečujemo. Največkrat na ekološkem otoku, ko ločujemo smeti ali si mahamo iz avta v avto. Čudovite sosede imamo – žal tudi to ni Slovincem samo po sebi umevno.

»Povabiva jih nocoj, da si popestrimo ta pust dan,« je predlagal mož. »Pa ne danes! Nič nimam za na mizo; nič nisem spekla!« »Spet kompliciraš. A nismo rekli, da je podarjeni čas največ, kar komu daš?« me je spomnil. V shrambi je našel škatlo piškotov, ki je otroci še niso odkrili; jaz pa sem pristavila čaj.

Navadno me moti, da starejši otroci sedijo z odraslimi za mizo in vlečejo na ušesa vse, kar se pogovarjamo. Tokrat pa je to večeru dalo poseben naboj. »Se kaj zanimivega dogaja v gimnaziji?« je soseda bolj mimogrede vprašala našega najstarejšega. Vsi smo na to mimogrede izrečno vprašanje pričakovali en splošen odgovor, a sin nas je presenetil: »Ja. Zadnje čase

imamo v razredu težke debate o porokah homoseksualcev, o splavu in teh stvareh.« To je bila iztočnica za vročo debato, na trenutke glasno (priznam – največkrat zaradi mene), a ves čas spoštljivo in s tehtnimi argumenti. Sin je zagovarjal »napredna« liberalna stališča, odrasli smo bili konservativni – tako bi nas on označil. Pogumno se je bojeval s svojimi argumenti, mi pa smo se trudili z različnih zornih kotov razložiti svoja. V besednjaku odraslih so bile besede: naravno, v božjem načrtu, božji dar, stališče kristjanov, vest, svoboda drugega ... V sinovem pa: dokazi, raziskave kažejo, javno mnenje, pravica, moja svoboda ... Ves čas pogovora pa sem vedela, da je to za sina učno polje. Vse, kar je on izrekel doma, so njemu izrekli sošolci v šoli. In vse, kar smo mu mi povedali doma, bo on posvojil in uporabil v šoli kot novo orožje v debati. Bila sem ponosna nanj, da razmišlja, želi zavzeti stališče in se zanj tudi bojuje na kulturnen način. Bila sem hvaležna, da

imamo sosede in prijatelje, s katerimi se lahko pogovarjamo o vrednih življenjskih temah.

Osmislimo naše družene, naj ne bo to politikantstvo in Bog ne daj – opravljanje. Tak je bil sklep s srečanja zakonske skupine. In nocojšnji večer je bil zadetek v polno.

31. januar

Jezus je hodil po vsej Galileji ... Napotil se je v Simonovo in Andrejevo hišo ... Ko je bil pri mizi v njegovi hiši ... Obhodil je vasi v okolici in učil ...

Te in podobne besede iz evangelija so mi ta mesec še posebej zvenele v ušesih. Jezus je bil veliko v gibanju. Ni sedel doma in čakal. Družil se je z ljudmi, se z njimi pogovarjal, se veselil in jim pomagal. Zato danes ugotavljam, da je skrb za pristno družjenje tudi oblika nove evangelizacije. Zame prijetna oblika. Stane me samo kakšno škatlo piškotov ...

● Jožica

Fant iz oratorija je postal papež Frančišek

■ pripravil Ivan Turk

Dragi molivci in vsi, ki čutite bolečino zaradi pomanjkanja duhovnih poklicev. Na tej strani SV smo več kot eno leto spremljali proces rasti in zorenja duhovnega poklica pri Janezu Bosku, kakor ga je v Spominih opisal sam. V pripravi na 200-letnico njegovega rojstva (2015) se vprašujemo, kaj bi don Bosko, kot veliki apostol duhovnih poklicev, storil danes na področju poklicne pastorale.

Pred kratkim sem prebral drobno knjižico z naslovom *Fant iz oratorija je postal papež Frančišek*. Rojen in krščen je bil v župniji, ki so jo vodili salezijanci. Obiskoval je salezijanski oratorij, tam je zaslutil nagnjenje za duhovni poklic.

Papež Frančišek je Argentinec, rojen pa je v družini italijanskega rodu iz Piemonta kakor Janez Bosko. Leta 1922 so trije bratje starega očeta odpotovali v Argentino s trebuhom za kruhom. Papežev oče, Mario, je obiskoval oratorij in tam spoznal Regino Sivori. Poročila sta se. Rodilo se jima je 5 otrok, prvi med njimi je Jorge Mario (roj. 17. 12. 1936), sedanji papež Frančišek.

Papež si veliko prizadeva tudi za nove duhovne poklice. S tem namenom je bilo v mesecu juliju 2013 v Rimu organizirano srečanje, na katerem je bilo navzočih okrog 6.000 semeniščnikov, novincev, novink in mladih na poti iskanja poklicanosti.

Tukaj navajam nekaj uvodnih misli iz njegovega govora: »Neki semeniščnik (dober fant) mi je rekel, da želi služiti Kristusu, a le kakšnih 10 let, potem bo razmislil, da bi začel drugačno življenje. To je zelo nevarno. Vsi mi, tudi mi, stari, tudi mi smo pod velikim pritiskom današnje kulture začasnega. In to je nevarno, ko človek ne podari življenja enkrat za vselej: poročim se, dokler bo trajala ljubezen; postanem redovnica za nekaj časa, potem bom videla; postanem semeniščnik, ampak ne vem, kako se bo zgodba končala ...

Ne oporekam vam, oporekam tej kulturi začasnega, ki nas vse tepe in ni dobra. ... Nekoč je nek duhovnik molil k Mariji in ji rekel, da se nikoli ne bo ločil od Jezusa in dodal: 'To popoldne, Mati in Gospa, je obljuba iskrena. Zaradi dvomov pa ne pozabi pustiti ključa zunaj, na zunanji strani vrat'.

Da, to se vedno lahko reče Mariji, Devici, Ljubezni ..., vendar če nekdo vedno pu-

šča ključ zunaj za vsak primer, zaradi tistega, kar se lahko še zgodi, to ne gre. Vrata srca moramo zapirati od znotraj. Če nisem gotov, premislim, si vzamem čas. In ko se čutim gotovega, se odločim – v Kristusu, se razume! Saj brez njega nihče ni gotov. Ko se torej čutim gotovega, zaprem vrata. Ste razumeli to? To je nekaj drugega kot kultura začasnega.«

Molitveni nameni

MAREC

Da bi se zavedali, da je postni čas brez premagovanja skušnjav na področju telesnosti in posvetnosti le beseda brez vsebine.

APRIL

Da bi bil vstali Kristus neizčrpen vir našega zaupanja v Boga, ki je Ljubezen.

MAJ

Da bi dušni pastirji v župnijah uspeli poglobiti duhovno pripravo na zakramente krsta, (prvega) obhajila, birme in poroke.

Domačnost z Bogom

Zajemimo iz duhovne izkušnje sv. Janeza Boska, da bi hodili v svetosti po poti naše posebne poklicanosti. Ob geslu letne spodbude, vezila, za salezijansko družino Pascual Chavez spregovori o vidiku duhovnosti, kakor jo je živel sv. Janez Bosko.

Dragi člani salezijanske družine, vabim vas, da zajemate iz vira don Boskove duhovnosti, tj. iz njegove vzgojne in pastoralne ljubezni. Ta ima za vzor Kristusa Dobrega pastirja; njena molitev in njen življenjski načrt je v don Boskovem geslu Daj mi duše, drugo vzemi. Po tej poti poglobitve bomo odkrili »don Boska mistika«.

Njegova duhovna izkušnja je v temelju našega današnjega načina življenja salezijanske duhovnosti, v različnosti poklicev, ki se pri njem navdihujejo; in tudi mi bomo mogli doživeti močno izkušnjo salezijanske duhovnosti.

Spoznavati don Boskovo življenje in njegovo pedagogiko še ne pomeni doumeti najglobljo skrivnost in največji razlog njegove presenetljive sodobnosti. Ni dovolj poznati vidike don Boskovega življenja in njegove vzgojne metode.

Na dnu vsega, kot vir rodovitnosti njegove dejavnosti in njegove sodobnosti, je nekaj, kar se nam, tudi njegovim sinovom in hčeram, pogosto izmakne: globoko notranje življenje, ki bi ga mogli imenovati njegova domačnost z Bogom. Bog ve, ali ni prav to najboljšo, kar imamo od njega, da ga moremo ljubiti, klicati na pomoč, posnemati in mu slediti, da bi mogli srečati Gospoda Jezusa in napraviti, da bi se mladi srečali z njim.

Danes bi mogli orisati don Boskovo duhovno podobo, izhajajoč iz vtisov, ki jih izražajo njegovi prvi sodelavci. Nato bi vzeli knjigo, ki jo je napisal don Eugenio Ceria: Don Bosko s svojim Bogom, ki je bil prvi poskus povzetka njegove duhovnosti za širše bralstvo. Nato bi lahko znova brali o don Boskovi duhovni izkušnji, kar so zapisali njegovi nasledniki, da bi končno prišli do

tistih raziskav, ki pokažejo zasuk v spoznanju, kako je don Bosko sam živel vero in vernost.

Don Bosko kot »duhovni človek« je očaral in pritegnil Walterja Nigga, luteranskega pastirja in profesorja cerkvene zgodovine na Univerzi v Zürichu. Ta se je osredinil na njegovo duhovno podobo in takole zapisal: »Če bi predstavili njegovo osebnost, upoštevajoč dejstvo, da smo se znašli pred svetnikom, bi bilo tako, kot da predstavljamo polresnico. To, da je bil svetnik, mora imeti prednost pred tem, da je bil vzgojitelj. Vsako drugačno zaporedje bi popačilo lestvico vrednot. Sicer pa je svetnik človek, v katerem naravno meji na nadnaravno; in nadnaravno obstaja v don Bosku v izredni meri ... Za nas ni dvoma: pravi svetnik sodobne Italije je don Bosko.«

● Pascual Chavez

Narodna zavest

Foto: P. Belak

**Lepo je, ko izvem, da otroci tam nekje v škofjeloških hri-
bih pri verouku molijo za Urbana, o katerem sem pisala v
prejšnji številki. Ali pa ko pokliče salezijanka in pove, da
bolnega fanta vsak dan priporoča svetniškemu kandidatu.
Hvala. Urban je pogumen fant z močno voljo. In verjamem,
da mu tudi molitve mnogih skritih ljudi, za katere ve samo
nebeški Oče, to voljo še krepijo.**

Na konferenci ob koncu prvega ocenjevalnega obdobja smo si izmenjali marsikatero informacijo in veseli me, da smo spregovorili tudi o otrocih, ki v šolo prinašajo težke situacije svojih družin. Velikokrat modrujemo, da otroci nosijo domov pretežke torbe, toda kolikokrat v svojih srcih prinesejo v šolo težka bremena, v šolskih klopeh živijo z njimi – in jih tudi odnesejo domov. Ravnatelj nas je spodbudil, naj bomo pozorni na Urbanovo sestrico. Pa naj se zavedamo, da je nemirno vedenje dvojčkov iz 5. a samo odraz tega, da imata doma težko bolnega očeta. V teh dneh sem se tudi malo bolj na ostro pogovorila s fantom, ki je brez razloga grdo prizadel sošolca. »Ne bom klicala domov,« sem zaključila, »želim, da ti poveš mami.« Do tistega trenutka trden fant je na moje presenečenje planil v jok. »Mama je v bolnišnici,« je povedal. Vsak otrok je svoja zgodba. In zame spodbuda, naj bom pozorna, kakšna bremena prinašajo po tem ljubem svetu, ter kako se to odraža navzven ...

Vendar tokrat pravzaprav nisem želela pisati o tem. Del šolskega vsakdanjika niso le stiske, ampak še bolj veselje in otroško navdušenje. Že pred začetkom zimske olimpijade sem se odločila, da si bomo z učenci pogledali kak odmevnejši nastop slovenskih športnikov. Spodbujanje narodne zavesti je ena pomembnih nalog na naši šoli. V učnih načrtih prebiramo, kako naj učenci ozaveščajo pomen slovenščine in pripadnost državi. Na konferencah se jezimo, kako učenci ne poznajo pomembnih državnih praznikov. Zdaj pa poteka največji športni dogodek z močno zasedbo Slovenije in ...

... in smo naredili še nekaj vaj ter primerov ter se spravili navijat. Starejše učiteljice so pripovedovale, da so se v starih časih trume učencev valile v telovadnico gledat Bojana Križaja in Matejo Svet, mi pa smo s pomočjo sodobne tehnologije ostali kar v razredu in dali zvočnike na glas. Mislim, da smo se dotaknili več tem kot pri rednem pouku. Kaj je športno navijanje? Podpiramo športnike le takrat, ko jim gre, ali tudi takrat, ko zgrešijo medaljo za 10 stotink? Mar si tale nemška Maria zaradi svojega truda ne zasluži zlate kolajne enako kot naša slovenska Tina?

Priznam, da ni enostavno preko športa posredovati vrednote, ko pa sem si še sama zgrizla nohte zaradi tistih 10 stotink, ki so naši športniki zmanjkale za stopničke. Je bilo pa zato par dni kasneje toliko lepše, ko se je zlato delilo med dve tekmovalki, ko so učenci kar tekmovali, kdo bo prej pokazal na slovensko zastavo, ob besedi Slovenija pa zaploskali čisto samoumevno, navdušeno in – ponosno.

● učiteljica

Ki si ga Devica ob obiskanju Elizabete nosila

Stopila je v Zaharijevo hišo

● prevod in priredba: s. Irena Novak

“Marija je vstala in se v naglici odpravila v gričevje ...” Opis, s katerim evangelist Luka začne pripoved o obiskanju, nam pokaže čudovito podobo mlade žene, ko hitro, velikodušno in z veliko mero začudenja in navdušenja zapusti dom in gre na 150 km dolgo potovanje, ne meneč se za napore, težave in nevarnosti.

Njen korak je uren in radosten. To, kar napolnjuje njeno srce, daje peruti njenim nogam. Njen pogled je odločen in poln zaupanja. Začenja uresničevati to, kar je bilo še pred kratkim neskončno daleč od njenih načrtov.

Ko je vstopila v Zaharijev in Elizabetin dom, je prinesla Božjega Sina, še skritega in nevidnega, v domače okolje, v vsakodnevno dogajanje v družini, kjer se prepletajo veselje, trpljenje, skrbi, problemi, sanje, pričakovanja, načrti, napetosti, nesoglasja, sprava ...

Bog obiskuje človeka in vstopa v njegov življenjski prostor, se vmeša v realnost vsakdanjega življenja. Zato krščansko življenje pomeni sprejeti Boga v svoj dom.

Ko spremljamo Marijo ob njenem vstopu v Elizabetin dom, se zavemo, kako domač okus ima evangelij, kako je Jezusova zgodba vpeta v dom, veliko bolj kot v sinagogo ali tempelj. Zavemo se, kako prostor, kjer prebivamo, postaja prostor odrešenja in kako je vsakodnevno življenje testo, v katerega je položen kvas Božjega kraljestva. Jezus je največ svojega življenja preživel v preprostem okolju.

Že pred rojstvom pa je Jezus vnaprej vstopil v dom. Marija ga je vpeljala v družinsko okolje, kjer je začel uživati gostoljubnost, sožitje, “družinskega duha”. Marijino obiskanje Elizabeti nam pomaga, da lažje razumemo, da krščansko življenje pomeni sprejeti v svoj dom Jezusa, ki ga vedno spremlja njegova Mati.

Pripoved obiskanja: Elizabeta, ki je pozno postala mati, je za Marijo dokaz mogočnosti Boga, kateremu “ni nič nemogoče”; Marija, ki je kot devica postala Božja mati, pa je za Elizabeto dokaz Božje odrešenjske ljubezni. Božji čudež v Elizabeti je za Marijo “znamenje”, ki ji je pomagalo, da je lahko izrekla svoj “zgodí se”, Božji čudež v Mariji pa je znamenje za Elizabeto, ki v nej prebudi izpoved vere.

In v tem okviru je privrela iz Marijinega srca hvalnica “Moja duša poveličuje Gospoda”.

Marija

na strani mladih

Obljube salezijancev sotrudnikov

Ob prazniku sv. Janeza Boska, ki ga je slovensko salezijansko mladinsko gibanje praznovalo 2. februarja, je salezijanska družina dobila 10 novih salezijancev sotrudnikov. Pri sveti maši, ki jo je daroval salezijanski inšpektor g. Janez Potočnik, so mladi izpovedali svojo obljubo ter s tem postali del velike salezijanske družine.

Foto: G. Valič

Koordinatorica Zdrúženja

Mladi člani so za Zdrúženje in vso salezijansko družino gotovo jasen odraz Božjega delovanja v človeku. Oče pokliče, nagovori, njegov otrok se odzove. Prepričana sem, da so mladi salezijanci sotrudniki pogumno izbrali »da« in v Zdrúženje prinesli duha »pomlad«, ki nas vse poživlja.

Peter Pučnik, SDB

Ob pripravi mladih salezijancev sotrudnikov

V veliko veselje mi je bilo, da sem lahko dobro leto in pol spremljal mlade kandidate v pripravi na vstop v salezijansko družino kot salezijance sotrudnike in salezijanke sotrudnice. Največ spodbude so mi dali oni sami, ker niso bili zadovoljni z malenkostmi, ampak so želeli vsako temo dobro poglobiti in se z njo poistovetiti. Don Boska so dobesedno vzljubili! Srčno želim, da bi ta ogenj salezijanskega duha ohranili in ga prižigali pri vseh tistih, ki jim bodo poslani na pot pri njihovem delu. Čutim, da na ta način tudi danes don Bosko stopa med mlade v pestrosti svoje karizme. Dragi salezijanci sotrudniki in salezijanke sotrudnice, bodimo luč in sol danes in tukaj, kamor nas je pripeljala Njegova roka!

Živa Štiglic

Ko te pokliče vrhovni predstojnik salezijancev

Z našo skupinico (takrat še bodočih) sotrudnikov smo se na neki točki priprav v izjemno sproščenem ozračju, kjer lahko izustiš kar koli

ti pade na pamet, začeli pogovarjati o tem, kako bi bilo, če bi na naše obljube povabili še papeža Frančiška in vrhovnega predstojnika salezijancev Pascuala Chaveza. Bolj za šalo, kot zares :) To je postala naša interna šala in tako smo se odločili, da jima res pišemo. Doletela me je čast (mislim, da zato, ker sem se najbolj živela), da jima pošljem vabilo, v katerem sem potožila še, da ljubljanska nadškofija trenutno nima nadškofa, zato si, ubogi mi, še toliko bolj želimo, da bi prišla onadva. Vsak posebej seveda. Ker je papeževa navada, da kar pokliče ljudi, ki mu pišejo, sem pripisala še svojo telefonsko številko.

Na god bl. Lavre Vicune, ko sem se z avtobusom peljala na (ja vem, kako zelo posvetno) aerobiko, mi zazvoni telefon – »zasebna številka«. Malo nataktnjeno sem se oglasila, ko mi nekdo po angleško, z močnim španskim naglasom, reče: Hi. Je to Živa? Tu pa vrhovni predstojnik salezijancev, Pascual.

Potrebovala sem kake 3 sekunde, da sem dojela, kdo me pravzaprav kliče, saj o Pascualu Chavezu vedno razmišljam kot o Chavezu

in zelo redko kot o Pascualu. Moja prva misel za tem je bila: Chavez me kliče, jaz pa na avtobusu! Nekako se nisem mogla odločiti, ali naj izstopim ali se presedem, bilo je glasno in ljudje so me malo čudno pogledovali. Na srečo je govoril večinoma on.

Rekel je, da je bil zelo vesel našega pisma in slik. Da je zelo vesel povabila in si je zelo želel priti in se trudil, da bi lahko ta dogodek umestil v

urnik. Kar je kazalo zelo dobro, dokler ni na ta dan dobil potrjeno somaševanje s papežem, prav tisto nedeljo, 2. 2. 2014, na dan posvečenega življenja. Sicer sem mu predlagala, da lahko prideta kar oba s papežem in mašujeta na Rakovniku, pa se je samo smejal.

Rekel je še, kako hvaležen in vesel je, da smo se veliko-dušno odzvali Božjemu klicu in da nas ima rad. Z vabila je prebral vsa naša imena in mi naročil, da naj vse druge lepo pozdravim in jim prenesem vsebino najinega pogovora.

Jaz pa (ko sem se končno zbrala in izustila nekaj spodobnih stavkov) sem mu rekla, da lahko v imenu vseh povem, kako veseli in počaščeni smo, da nas je poklical. Da smo hvaležni za njego-

vo služenje in da ga imamo radi. Dodala sem še prošnjo, naj moli za nas pri papežu. Rekel je, da bo naše pismo in naše slike nesel s seboj k papežu in skupaj z njim molil za nas pri tej maši.

Nato sva se poslovila in nas vse je še blagoslovil.

Še kar nekaj časa sem bila v šoku, nemudoma pa sem veselje delila z drugimi člani naše skupinice. Vsi smo bili in smo še ganjeni. Ta klic je zame kot znamenje, da nas Bog vsakega posebej pozna po imenu in se zanima in skrbi za vsakega osebno in posebno.

Mladi sotrudniki so rekli ...

Katarina

S salezijansko družino sem se prvič zares srečala konec osnovne šole, na gospodinjstvem tečaju pri sestrah HMP. Recepte še vedno uporabljam 😊, navdušilo pa me je še veliko več. Iz udeleženske sem napredovala v animatorko, rasla v osebni veri, vedno bližja pa mi je postajala salezijanska karizma. Z don Boskom bi lahko rekla, da so mi mladi »ukradli srce«. Zato nisem želela, da bi zaključek študijskih let pomenil tudi konec vsega, kar rada počnem ... V svojem poklicu se danes veliko srečujem z ljudmi, tudi mladimi, ki prepogosto ostajajo na robu družbe. Ob tem mi še drugače postaja blizu don Boskovo delo za reševanje mladine. Sotrudništvo prepoznavam kot pot in poklic, ki mi pomaga živeti za Boga v službi mladim in ljudem v stiski.

Katja Trtnik

Že dolgo čutim močno pripadnost salezijanski družini in dobremu Bogu sem hvaležna, da me je pripeljal vanjo. Vsa dobrota, ki sem je bila deležna po članih salezijanske družine, pa ne more ostati brez mojega odgovora. Ker sem spoznala, da je tu moj duhovni dom, da hočem tu živeti in delati v slavo Bogu ter v dobro mladih in ljudi nasploh, sem se odločila, da postanem salezijanka sotrudnica. Marsikdo se je že vprašal, zakaj bi za vse življenje obljubljal nekaj, kar že tako ali tako živi brez obljube, in kako lahko ve, če bo svojo obljubo lahko živel tudi čez 20 ali 30 let. Res je, niti sanja se mi ne, kam me bo peljala pot življenja, ampak to je moja temeljna odločitev, ki jo hočem živeti vsak dan, kjerkoli že bom. In čeprav sem se že do sedaj trudila živeti, kot da bi bila sotrudnica, je obljuba spremenila nekaj bistvenega: zdaj SEM sotrudnica. Z obljubo se poveča odgovornost, verjamem pa, da se poveča tudi Božja pomoč.

Don Bosko v kuvajtski puščavi

■ Pinto Blany; pripravil Marko Suhoveršnik

Salezijanska karizma prodira preko vseh meja. Tudi v srcu Perzijskega zaliva so salezijanci odprli oratorij in šolo, predvsem pa svoja srca za tamkajšnje mlade.

Kuvajt je majhna arabska država, bogata z nafto, ki leži na severovzhodu Perzijskega polotoka in meji z Iranom in Savdsko Arabijo. Ima kake 3,5 milijona prebivalcev, od teh je samo tretjina domačinov, ostali pa prihajajo iz tujine. Podobno je v večini perzijskih držav. Največ je Indijcev, Pakistancev, prihajajo še iz Bangladeša, Filipinov, Šri Lanke in drugih vzhodnoazijskih držav.

Uradna vera je islam. A tujci so še hindujci, kristjani, budisti in sikhi. Krščan-

stvo se je na Perzijskem polotoku razširilo v 4. stoletju po Kristusu. V Kuvajtu najdemo ostanke starokrščanskih cerkva na otoku Failaka in drugje po polotoku. Leta 1889 je bil ustanovljen Arabski vikariat, ki je obsegal Kuvajt, Združene arabske emirate, Bahra in, Katar, Oman, Jemen in Savdsko Arabijo. Odkritje nafte v teh deželah je sprožilo velika priseljevanja. Leta 1945 je v Kuvajt prišlo veliko katoličanov iz Indije, Libanona in Evrope. Papež Pij XII. je leta 1954 Kuvajt

povzdignil v apostolski vikariat. Leta 1966 je tu živelo okoli 17.000 katoličanov 40 narodnosti, ki so govorili 25 različnih jezikov.

Prva salezijanca sta v Kuvajt prišla leta 1998. Leto za tem se jima je pridružil še tretji, da bi pripravili pot odprtju šole za indijske otroke. Po letih birokracije so 1. septembra 2002 odprli Don Boskovo šolo angleškega jezika za indijske otroke v Al-Salmiyi. Šole so se počasi odpirale možnosti za širjenje salezijanskega dela. Tako so

One foto po uslugi Bollettino Salesiano

leta 2008 začeli z duhovno oskrbo v župniji sv. Terezije Deteta Jezusa. Po preureditvi vikariatov v arabskih deželah so salezijanci leta 2011 sprejeli tudi katehetsko in ekonomsko oskrbo novega Severnoarabskega vikariata. Skrbijo še za Don Boskov misijonski center v Al-Jahri in duhovno oskrbujejo priseljence iz Bangladeša ter bivše gojence in oratorijance.

Don Boskovo šolo od vrtca do višješolskih tečajev danes obiskuje 2.000 učencev, ki so večinoma

Kerečev sklad

V »Kerečev sklad za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 10. januarja do 19. februarja 2014 darovali:

Andlovec I., Brezavšček R., Čer-nilogar M., Hozjan K., Kerec M., Kern F., Križnik E., Lorbek F., Perovšek F., Schnabl J. M., Talijan M., Topler A., Žibert M., in nekateri neimenovani dobrotniki

Bog povmi!

katoličani in prihajajo iz vseh ekonomsko-socialnih slojev. Ker delujejo v muslimanskem okolju, ne morejo javno obhajati svete maše, imeti katehez ali prakticirati katoliško vero v šoli. Imajo pa vsi učenci pouk moralne vzgoje, ki jo poučujejo salezijanci. »Medtem ko muslimani obiskujejo pouk islama, spodbujamo katoličane, da obiskujejo katehezo v župniji,« pravi ravnatelj šole, don Francis Kharjia.

Župnija, ki jo sestavljajo mnoge etnične skupine, se je ozemeljsko zelo razširila, tako da med tednom obhajajo po tri maše v angleščini, ob petkih osem in ob nedeljah pet. Po katehezah, adoraciji, ministrantskem delu, igrah, predstavah, pevskem udejstvovanju in drugih dejavnostih salezijanci in prostovoljci otrokom pomagajo osvajati temeljne vrednote evangelija in vere. Priložnostno organizirajo razne dejavnosti za mlade, ki želijo podrobneje spoznati don Boska in njegovo karizmo. Lani so za celotni vikariat prvič pripravili štiridnevno srečanje za poklicno razločevanje, ki se ga je udeležilo 25 mladih iz raznih župnij in višjih šol. V letu 2010 je don Joy Marangattikala prevzel skrb še za novoustanovljeno župnijo v Al-Jahri, na obrobju Kuvajt Cityja.

Pet salezijancev don Boskove skupnosti v Kuvajtu je polno zaposlenih, da v tem okolju širijo ljubezen in don Boskovo karizmo v vseh dejavnostih, ki so jim zaupane.

Marija Pomočnica

Danes si ti, o Marija, znova posvetim. O Marija, verjamem, da si me leta 1923 poslala na Radno, kjer sem spoznaval don Boska in tvoja čudovita dela! O Marija, vem, da si me na mali šmaren leta 1924 poslala k rakovniški Pomočnici, da začnem salezijanski noviciat. Marija, s Svetim Duhom si mi v Wallandovi knjigi dala spoznati, da naj samo eno devo ljubim, to je Marijo, in bom le njej, ljubljeni, svoje srce dal. K Mariji, pribežališču grešnikov, sem vsakokrat, ko sem zablodil, skesano prihitel in pred spovednikom svoje zblode objokoval in z Marijo spet začel. Tvoj sem in tvoj hočem biti, Marija, sem tisočkrat zapel. Oh, da bi bila to z »Jezus, ljubim te« tudi moja zadnja molitev ob moji smrtni uri. Marija, bila si mi in bodi mi ti! Ljuba Mati večnega življenja, reši mojo dušo pogubljenja! Jezus, Marija, Jožef, naj z vami mirno izdihnem svojo dušo. Brez Marije nisem nič!

A. Majcen, Duhovni dnevnik

■ VERŽEJ

Animatorji pripravniki

Letošnjega usposabljanja animatorjev pripravnikov iz salezijanskih mladinskih centrov, ki je potekalo med 10. in 12. januarjem, se je udeležilo kar 84 mladih iz vse Slovenije, kar je največ v zgodovini naših usposabljanj. Zbrali smo se v Veržeju, kjer smo spoznavali don Boskovo življenje, njegovo željo, da bi mladi postali »dobri kristjani in pošteni državljani«, in njegovo duhovnost, ki je še kako živa tudi danes.

V program nas je uvedel sproščeni spoznavni večer, po katerem smo se začutili kot skupina in izvedeli, od kod prihajamo.

Skozi celoten vikend smo se mladi animatorji srečevali s sv. Janezom Boskom in ciljem oz. potjo salezijanske vzgoje: postati dobri kristjani in pošteni državljani. Skozi igro smo izkusili, kako smo v družbi in Cerkvi drug od drugega odvisni in kako pomembno je medsebojno zaupanje. Manjkala ni niti sveta maša in molitev pred Najsvetejšim, kjer smo vsa doživetja izročili Bogu.

Gospodov dan smo posvetili poglobljanju v salezijansko mladinsko duhovnost in se vpraševali, kakšno mesto ima Bog v našem življenju. Po podelitvi diplom in zaključni sve-ti maši smo se polni novih spoznanj, doživetij in prijateljstev poslovili.

Tilen Mlakar

Petje in veselje ob don Boskovem prazniku

Zadnji vikend v januarju je v Marijanišču potekal

pevski vikend za otroške zборе, ki ga je vodila Bojana Ivančič. Animatorji SMC Veržej so lepemu številu otrok pripravili vesel večer, družabne igre v igralnici in veliko igro. V soboto popoldne so se pridružili otrokom v župniji, ki so prišli na oratorijski dan. Skupaj so se udeležili kateheze, se spoznali v skupinah in ustvarjali v delavnicah. Prav je prišel tudi novozapadli sneg. Udeleženci pevskega vikenda in prazničnega oratorija so svoje učenje, delo in igro povzeli v sodelovanju pri nedeljski praznični maši ob prazniku sv. Janeza Boska. Za pripravo svete maše in odlično petje so bili na koncu nagrajeni z velikim aplavzom.

■ SLOVENIJA

Don Boskov športni turnir

V okviru salezijanske mladinske pastorale je 18. januarja potekal tradicionalni don Boskov športni turnir. V Želimljem so se pomerili mladi košarkarji, prvo mesto pa je zasedla ekipa Šentjakoba ob Savi. V Sevnici so se v odbojki pomerila dekleta. Prehodni pokal so domov za osvojeno prvo mesto odnesla dekleta iz SMC Rakovnik. V Šentvidu pri Ljubljani se je v nogometu pomerilo kar dvanajst ekip. Ekipe so prišle povečini iz ljubljanskih župnij, česar smo bili zelo veseli. Prvo mesto je ob koncu dolgega turnirja pripadlo fantom iz SMC Rakovnik. Res je, da je bil turnir precej tekmovalno obarvan, vendar je bilo dosti časa tudi za druženje, pogovor in spoznavanje novih obrazov. To pa je do-

sežek, ki ga je lahko osvojil vsak.

Boštjan Jamnik

■ REPNJE

Animatorji pripravili letošnje PDV

Med 7. in 9. februarjem so se v Repnjah zbrali animatorji letošnji postnih duhovnih vaj. Skupaj s pripravljeno ekipo in duhovnima voditeljema so pripravili odličen program za vse mlade, ki se bodo letos zvrstili kar na štirih terminih.

Vikend je bil obarvan s pesmijo, igrami, sproščenim klepetom, molitvijo, formacijo in seveda trdim delom za oblikovanje teme. Glavni namen vikenda ni samo priprava gradiva, temveč tudi povezovanje animatorjev ter formacija. Tokrat je salezijanec Marko Košnik pripravil nekaj točk o ljubezni do mladih, pastoralni ljubezni in salezijanski pastoralni ljubezni. Poleg nagovora in osebnega dela je poudaril, da ni vere brez ljubezni, kakor ni ljubezni brez vere. Animatorji so bili povabljeni, da to dvojje nikoli ne ločujejo in to živijo ne le na postnih duhovnih vajah, temveč tudi v vsakdanjem življenju.

K temu bo vabila tudi letošnja tema na postnih duhovnih vajah, ko bo govora predvsem o tem, kako je vsak poklican, da postane svet.

■ ŽELIMLJE

Dan odprtih vrat

Gimnazija Želimlje in Dom Janeza Boska sta v soboto, 25. januarja, zopet odprla svoja vrata vsem, ki jih zanima življenje v tej sa-

lezijanski ustanovi. Obiskovalci so si v dopoldanskem času lahko ogledali šolo in dom, pokramljali z njunima ravnateljema in dijaki, se pomudili ob stojnicah na šolskih hodnikih, obiskali tri skrajšane ure pouka ali se udeležili katere od obšolskih dejavnosti. Ob poldnevu so se nato zbrali na zaključni prireditvi v telovadnici, kjer so se jim z igranimi prizori iz šolskega vsakdanjika ter glasbo in petjem predstavili dijaki, nagovorila pa sta jih tudi ravnatelja.

Nedolgo za tradicionalnim januarskim dnevom odprtih vrat sta šola in dom ponovno odprla svoja vrata devetošolcem in njihovim staršem. Na informativnih dnevih v petek in soboto, 14. in 15. februarja, so imeli ti namreč ponovno priložnost za zbiranje informacij in vtisov. Po sprejemu in spoznavanju so se tokrat zbrali v Majcnovi dvorani, kjer sta ravnatelja kratko predstavila šolsko in obšolsko dogajanje, na vodenem ogledu so šolo in dom nato tudi поблиže spoznali, obisk pa zaključili z druženjem z dijaki, profesorji in ravnateljema ob prigrizkih.

Mojca Leskovec

■ RAKOVNIK Gimnazija Želimlje praznuje

Na zadnji januarski dan, ko goduje sv. Janez Bosko, ustanovitelj salezijancev, smo se na že tradicionalnem praznovanju na Rakovniku zbrali nekdanji in sedanji dijaki želimeljske gimnazije, njihovi starši, vzgojitelji, profesorji, ravnatelji in šolski delavci ter drugi prija-

1

2

3

4

5

1 Veržej, usposabljanje animatorjev pripravnikov

2 Veržej, pevski vikend

3 Don Boskov športni turnir

4 Priprava postnih duhovnih vaj

5 Želimlje, Gimnazija praznuje na Rakovniku

telji želimeljske ustanove. Bogoslužje so sooblikovali dijaki, zbrane pa je nagovoril salezijanec Gašper Otrin, ki je skušal odgovoriti na vprašanje, zakaj svetniki, ko pa imamo Jezusa. Poudaril je, da so svetniki v neko okolje vedno postavljeni z namenom, kot odgovor na potrebe časa, in don Bosko je svetost prinesel med delavce, fante, mlade, pri čemer pa nikoli ni izpostavljaj sebe, temveč je vedno kazal na Boga. Praznovanje se je po maši nadaljevalo s pogostitvijo in druženjem.

Mojca Leskovec

Praznovanje SMG ob don Boskovem prazniku

V nedeljo, 2. februarja, se je v cerkvi Marije pomočnice na Rakovniku, snegu in žledu navkljub, zbralo veliko število ljudi, da bi skupaj praznovali praznik sv. Janeza Boska.

Mašo je ob somaševanju sobratov daroval salezijanski inšpektor Janez Potočnik, ki se je v pridigi naslonil na vozilo salezijanskega vrhovnega predstojnika Pascuala Chaveza in poudaril, da smo mladi povabljeni, da svojo mladost sprejmemo kot najdragocenejši dar in da postanemo protagonisti nove pomladi v Cerkvi.

Ob tej priložnosti je salezijanska družina dobila 10 novih mladih članov laikov, salezijancev sotrudnikov, ki so obljubili, da bodo v okolju, v katerem živijo, vedno z ljubeznijo sledili don Boskovemu zgledu skrbi za mlade.

Po slovesni sveti maši se je praznovanje nadaljevalo v dvorani Glasbene

šole Rakovnik. Tam je ob čaju, pecivu in vrsti zabavnih iger in izzivov zaživel don Boskov stavek, ki je bil tudi rdeča nit celotnega dne: "Biti z vami, mladi, je zame življenje."

Tina Furlan

■ MUŽLJA

Don Boskov praznik

V Mužlji smo se na praznik sv. Janeza Boska pripravljali z lepo obiskano devetdnevnicco; prihajali so salezijanci sotrudniki in drugi verniki.

Na sam praznik, čeprav je bilo vreme prav zimsko, veter, sneg, mraz, so se pogumni otroci le odzvali in skupaj z učitelji prišli v lepem številu. Sveto mašo je vodil tukajšnji škof msgr. Netmet Laszlo, pridigal je naš sobrat Varga Zoltan, ker naprošeni pridigar g. Istvan Palatinus zaradi snežne burje ni mogel priti v Mužljo. Otroški pevski zbor pa je poskrbel, da je bila sveta maša še slovesnejša.

Po sveti maši smo se srečali pri bratski mizi s sotrudniki, duhovniki, učitelji, ki so tudi tokrat dokazali, da je sodelovanje med salezijanci in osnovno šolo zelo dobro.

Gospod Golob je začel pripravljati že novo skupino salezijancev sotrudnikov, ki so bili tudi navzoči na slovesnosti.

Don Bosko, ki osvaja srca tudi med današnjimi mladimi in verniki, naj nam izmoli še veliko dobrih in gorečih sodelavcev.

Stojan K

■ CELJE

Od začetka leta 2014 se je v SMC Celju zvrstilo

kar nekaj na prvi pogled nepovezanih dogodkov, ki pa v sebi nosijo veliko željo, da bi veliko naših moči in ustvarjalnosti posvetili predvsem mladim. Tudi ob poročilih o teh dogodkih, ki jih boste prebirali, boste lahko ugotovili, da je bilo v središču praznovanje velikega prijatelja in vzgojitelja mladih, Janeza Boska.

Koledniki

Koledniki so postali v zadnjih letih pravi hit zaradi svoje predanosti našim domačim običajem, pesmim, oblačilom, predvsem pa sporočilu, ki ga prinašajo v naše domove: Jezus, ki prihaja kot Bog na ta svet, nas vabi, da bi bili tudi mi odprti za človeka. Kaj mu lahko prinesemo? Veliko: pozornost, ljubezen, oznanilo vesele prihodnosti, optimizem, pa tudi, da lahko vsak od nas s skromnim prispevkom pomaga drugemu. V naših dveh ustanovah: župnijski cerkvi in v prostorih SMC-ja, je bilo tisto soboto, 18. januarja, precej živahno. Sem so se zgrinjale mnoge skupine kolednikov iz celjske regije. Prav imenitno je bilo opazovati otroke in mlade, ki so prihajali v koledniških oblačilih, pisanih in sporočilnih. Kar okrog 150 jih je bilo zbranih v kapeli, pri maši, potem pri malici in skupni igri v prostorih SMC-ja, pri spodbudnih besedah misijonarja in čarobnem zavajanju čarovnika Andreja. Še bomo koledniki, je bilo čutiti ob slovesu.

Praznovanje don Boska

Pesem, veselje, zbranost in predvsem hvaležnost za

našega očeta in prijatelja Janeza Boska, ob koncu pa še prijazna pogostitev. In pri nas, v Celju, je kar nekaj vzgojnih ustanov, ki stopajo po don Boskovih sledeh: SMC, župnija, PUM, vrtec. To je bilo naše Don Boskovo praznovanje na tisto deževno nedeljo, 26. januarja. Vendar turbno vreme ni moglo zamegliti sporočila, ki ga je v obeh pridigah posredoval g. Peter Končan, ki v Želimljem vodi skupnost salezijancev in dijaški dom. Njegova beseda nas je spodbudila, da moramo v vsakem človeku, še posebej pa v današnjih mladih, odkrivati njihovo vrednost, pozitivni naboj, kar lahko postane temelj, na katerem bomo gradili našo in njihovo rast.

Dejavnosti v SMC Celje

V salezijanskem mladinskem centru Don Bosko Celje smo imeli enaintridesetega januarja prvi nastop kitaristov in plesne skupine, zato so imeli fantje in dekleta na začetku malce tremе. Vendar so jo že hitro pozabili in se vživeli v igranje in petje. Nastop so izpeljali odlično in dobili zaslužen aplavz ter majhno nagrado. Torej, vsi otroci, ki radi plešete ali igrate inštrument, se oglasite pri nas.

Prvega februarja pa je bilo v SMC Celje živahno sobotno popoldne: imeli smo prvi letošnji turnir v namiznih igrah; v namiznem nogometu, namiznem tenisu, zračnem hokeju in biljardu. Imamo zmagovalce, nagrade so podeljene, za nami pa prijetno sobotno popoldne!
Laura Brešan

1

2

3

4

1 Želimlje, Dan odprtih vrat

2 Mužlja, don Boskov praznik

3 Celje, srečanje kolednikov

4 Celje, razigrano v salezijanskem mladinskem centru

■ GNJILANE, KOSOVO Don Bosko v Guinnessovi knjigi rekordov

V večnamenski dvorani Don Boskovega centra

v Gnjilanih na Kosovem se nahaja največji mozaik, »Mozaik vrednot«, sestavljen iz borovih storžev. To so potrdili tudi v uradu Guinness World Records, ki so avtorju mozaika in ravnateljju centra Dominiku Qeri-

miju izdali uradno potrdilo o vpisu v knjigo rekordov.

Dominik Qerimi, salezijanski duhovnik s Kosova, ki je obiskoval noviciat in naredil prve redovne zaobljube leta 1990 v Sloveniji, v Želimljem, je znan po svoji umetniški žilici, saj je mozaike iz raznih gradiv sestavljal že v salezijanskem centru v Tirani. Nov center v Gnjilanih je bil odprt septembra 2013, decembra pa je mozaik prestal vse preglede za vpis v Guinnessovo knjigo rekordov. Uradna slovesnost razglasitve je potekala 8. februarja 2014.

Mozaik, ki ga sestavlja 51.865 posušenih borovih storžev, krasi sprednjo steno večnamenske dvorane in obsega površino natančno 90,178m². Dominik je s storži raznih odtenkov

Duhovnik Dominik Qerimi sestavlja mozaik iz storžev

upodobil like blažene Matere Terezije, don Boska in albanskega narodnega junaka Skenderbega.

»Ena od značilnosti, ki odlikujejo človeka od drugih bitij, je dejstvo, da človek ne živi le za izpolnjevanje fizičnih potreb, temveč tudi za izpolnjevanje potreb po duhovnosti,

katere temelj so vrednote in vrline. Zato sem mozaik poimenoval Mozaik vrednot. Naj bo to sredstvo za hrano vsaki duši in naj izobražuje o vrednotah na univerzalni, nacionalni in lokalni ravni,« pravi duhovnik Dominik.

Povzeto po kosovskih spletnih straneh; prevod Janez Mirtek

PODPRITE NAS PRI VZGOJI MLADIH RODOV

Spoštovani bralci Salezijanskega vestnika, dragi dobrotniki, ki spremljate in s svojimi darovi omogočate salezijansko poslanstvo vzgoje mladine po načelih in zgledu sv. Janeza Boska. Da bi mogli salezijanci to vlogo opraviti tudi v današnjih časih in razmerah, vas prosimo, da nas pri tem podprete.

Denarna sredstva lahko izročite v romarski sobi na Rakovniku ali v kateri od salezijanskih ustanov/župnij, nakažete po položnici oz. v vrednostnem pismu, nakažete na naš transakcijski račun.

Pri nakazilu s položnico (UPN) v polje **NAMEN** vpišite: CHAR (= mednarodna oznaka za dobrotelost *charity*) in dodajte kratico namena (MZ, SV, RAK ...) v polje **REFERENCA** pa vpišite številko, kot je nakazano v primeru nakazila za Salezijanski vestnik (SV): SI00 300-01

TRR: SI56 2420 0900 4141 717

Koda namena: CHAR

BIC banke: KREKSI22

Referenca/Namen:

200-01/Mašna zveza (MZ)

200-02/Svete maše po namenih (MAS)

200-03/Gregorijanske maše (GRE)

300-01/Salezijanski vestnik (SV)

400-01/Obnova Rakovnik (RAK)

500-01/Kerečev sklad (MIS)

500-02/Andrej Majcen (AM)

600-01/Solidarnost za mlade (SOL)

600-02/Duhovni poklici (DP)

600-03/Programi za mlade (MLA)

900-01/Don Boskov center Maribor (MB)

900-02/Gimnazija Želimlje (GŽ)

- Lahko namenite **dohodninsko donacijo**: Država Slovenija omogoča, da do 0,5% dohodnine darujete v dobrodelne namene. Vse, kar je, morate napisati izjavo, komu to darujete (Salezijanski inšpektorat, davčna številka: 70800758).

- S pravnoveljavno oporoko lahko zapustite svoje nepremičnine in premičnine. O vsem se lahko pogovorite z inšpektorialnim ekonomom (Blaž Cuderman, Salezijanski inšpektorat).

Hvaležni smo za vsak dar. Vse dobrotnike vsak dan vključujemo v svoje molitve in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov, vsako soboto zjutraj pa posebej po namenih članov mašne zveze in za rajne člane.

Don Boskovi salezijanci

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6
1000 Ljubljana
TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

Za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska. Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

Od 10. januarja do 12. februarja 2014 ste v sklad darovali:

Adamič N., Aleksij M., Arko G. M., Avbar J. Badovinac I., Barat, Barber A., Benedičič P. A., Bernard A., Blatnik F., Bokal J., Bonča B., Božič M., Brus J., Cej C., Cizel A., Časar J., Čeferin M., Černjavič, Debeljak I., Dimnik A., Dolinar M., Dominko M., Lorber F., Dragan T., Drnovšek A., Drobež J., Emanuel V., Ferenc, Fister C., Forjan M., Fortuna G., Fras S., Furlan I., Ganc Z., Gider O., Golob E., Gombač S., Gosar D., Grabnar T., Grace J., Gregorič D., Grilc J., Grilec P., Grm J., Grm A., Gyorek, Habe F., Habjanič M., Hafner F., Hartman T., Hauptman M., Heric M., Hodnik Š., Horvat A., Horvat E., Hozjan A., Hrovatin, Imperl J., Iskra J., Istenič J., Ivanuša T., Jakob K., Jamnik M., Jazbec A., Jeraj A., Jerman M., Jug, Jug S., Kalan T., Karmeličanke, Kerin A., Klun S., Kmet N., Knavs, Knez D., Knez T., Kokalj M., Kokelj M., Kolenc A., Kopač M., Kordiš A., Kosi F., Kosi M., Kotnik F., Kovač I., Kovačič F., Kralj A., Kramberger F., Kranjc C., Kunstelj A., Kuralt M., Kužnar T., Lahajnar E., Lamopret S., Lanjšček M., Lap F., Lebar A., Leben T., Lesjak S., Levstek D., Likan M., Lisec T., Logar M., Logar, Logar I., Luketič, Lutar E., Magdič A., Malalan N., Malešič S., Marinčič A., Marinič J., Martinc C., Matjašec M., Mavrič V., Mavrič P., Merše Š., Mervič L., Mestnik J., Jelenc M., Mihelič O., Miklavčič A., Mirkša M., Mišič I., Modic P. M., Mohar M., Možina M., Mravljak M., Mušič, Novak H., Novak K. F., Obaha M., Obaha S., Okorn T., Osvald P., Pavčič M., Peče, Pečkaj K., Pegam C., Pegan Z., Perovšek F., Perušek M., Pestotnik M., Petrič A., Petrič F., Pirnat B., Pisnik B., Pižmoht M., Pleterski M., Pleterski Ma., Podgovršek P., Podkubovšek M., Pogorelec V., Polič M., Prislán S., Pucer M., Pušenjak A., Rebernik C., Rebevšek M., Repič K., Retuznik M., Rihar B., Rogelj T., Romih M., Rous H., Rutar A., Saje A., Selan D., Sinigoj J., Sodja S., Sonc M., Stanič H., Stramšek B., Strašek F., Strle J., Strouhal E., Ščap M., Šebenik J., Šerbak R., Šeter M., Šifrer C., Šlajpah U., Šlaipoh M., Štifter M., Štolcar N., Štrukelj Š., Šumej F., Šuštar M., Teran E., Tobias R., Tomc A., Tompa M., Toplak J., Topler A., Topler I., Tramte U., Trdan P., Trdan B., Triler A., Trobentar P., Turk A., Tušek F., Valenčič M., Verbič I., Veršnik F. M., Vesel M., Vrbnjak T., Vrtovšek Š., Vuren E., Zabukovšek C., Zadek R., Zajec J., Zajec M., Zalar S., Zalaznik V., Zaletelj J., Zalesnik J., Zazvonil L., Zohar K., Zorko J., Zorko M., Zupančič J., Zupančič I., Žakelj J., Žele V., Željko J., Žemva M., Žalik F., Žerovnik S., Žitek E., Žitko J., Žmuc, Žnidaršič M., Don Boskove prostovoljke, Molivci za duh. poklice, razni iz župnije Maribor, župnija sv. Peter na Kristan Vrhu in nekateri drugi neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

rajni

naročniki SaL. vestnika, člani
mašne zveze in molivci za
duh. poklice

Balažič Kapun Irena, Lendava
Bavdež Mari, Šentvid/Stični
Bogataj Milan, Cezanjevci
Brence Marija, Rakitna
Cankar Milka, Gorenja vas
Dajčman Marija, Metlika
Dolinar Anica, Ljubljana
Drnovšek Zora Marija, NM
Finžgar Pelan Tatjana, LJ
Iblančič Anton, Cerknica
Jamnik Pavla, Turjak
Konda Marija, Metlika
Košar p. Tone, Velika Nedelja
Košec Anica, Polzela
Križnar Marija, Naklo
Mačkošek Marija, Laško
Manček Julijana, Lesično
Marolt Antonija, Bled
Martinec Jožef, Bakovci
Novak Neža, Vransko
Plaskan Darinka
Šafran Ljudmila, Šentr/Laškim
Šmalc Meta, Ribnica na Dol.
Špindler Elica, Iv. Gorica
Šturm Ana
Tibaut Alojz, Murska Sobota
Turk Drago, Pilštanj
Vidmar Marina, Domžale
Vrbek Frančiška, Smladnik
Zadravec Marija, Melinci
Zadravec Marija, Odranci

Postne Duhovne Vaje

za dijake, študente in mlade v poklicih

Prižgi se,
zasveti!

			SESTAVILA MATEJA	ZOŽEN DEL ČESA, OST	PRVOTNI PREBIVALCI ITALIJE	HUDIČ, VRAG (POG.)	UPORABA ELEKTRONIKE V LETALIH	SRBSKA IGRALKA IN PESNICA EVA
			UPODABLJAJOČI UMETNIK					
			TRAVA DRUGE KOŠNJE					
			RISBA, SKICA					
			SANITETNI MATERIAL					MATERIJA, SNOV (KNIŽ.)
SALEZIJSKI VESTNIK	REKA NA JUGU ŠKOTSKE	BOLNIK V BOLNICI DANSKA IGRAL. ASTA						
DEL VEČJE CELOTE					LITINA, ULIV			
					TROPSKI SADEŽ			
MOČ, JAKOST					MESTONA MADŽARSKEM SPOJ PRI OBLEKI			
BILJARDNA PALICA				20. IN 15. ČRKA ABC			POVRŠINSKA MERA STAROGR. BRENKALO	
				2. IN 16. ČRKA ABC				
SALEZIJSKI VESTNIK	USTNIČNI GLAS						VRSTA HRASTA	NORVEŠKA GLASBENA SKUPINA
	MAKEDONSKO KOLO							
OSNOVNA STRANICA								
NUTRICIONISTKA MATEJA					SMUČIŠČE NA POHORJU			
KRAJ PRI KOČEVJU					ABRAHOMA ŽENA			

geslo križanke

pošljite do
15. aprila 2014
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko. Z močjo srca.
3. nagrada: knjiga T. Čiglar, Božji služabnik A. Majcen.
4. nagrada: strip M. Kovačič, Misijonar Andrej Majcen.
5. nagrada: strip Dominik Savio.

Rešitev križanke SV 1/2014

Franc ZAJTL
misijonar
Aleksandrija, Egipt

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: KOŠAR Terezija, Šentvid pri Stični.
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko - Z močjo srca: MESTEK Matevž, Cerknica.
3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja, Božji služabnik Andrej Majcen: ČINKELJ Špela, Kočevje.
4. nagrada: strip Misijonar Andrej Majcen (bes. Berta Golob; ilustr. M. Kovačič): SIMONIŠEK Jože, Horjul.
5. nagrada: strip Dominik Savio: LOKOVŠEK Marija, Šentrupert nad Laškim.

Družinske počitnice v Penzionu Mavrica

ugodne cene
za večje družine

druženja
v kletni igralnici

kopanje
v okoliških termah

pikniki
ob krušni peči

domača hrana

rokodelske
delavnice

sprehodi

družinske sobe
vsak družinski član
ima svoje ležišče

domačnost

Zavod Marianum Veržej | Penzion Mavrica*** | Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
@ penzion.mavrica@marianum.si @ www.marianum.si ☎ 051 370 377

BLED - pri sestrah HMP

21.–23. marec: Duhovne vaje v tišini za študente in mlade v poklicih.

Prijave: info@unipas.si

2.–4. maj: Pridi in poglej – Duhovni konec tedna za mlade, ki se vprašujejo o svoji življenjski poklicnosti in želijo spoznati tudi redovni poklic.

Informacije in prijave: s. Martina Golavšek

ŽELIMLJE – Duhovne vaje, pomlad 2014

7.–9. marec: za fante in dekleta 4.–7. razreda
14.–16. marec: za fante in dekleta 8.–9. razreda
28.–30. marec: za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce

Informacije in prijave: Klemen Balazič

LJ. GORNJI TRG – pri sestrah HMP

28.–30. april: Duhovne počitnice za osnovnošolce.

Informacije in prijave: s. Majda Pangersič

LJ. RAKOVNIK – ROMARSKI SHOD

23. februar: 15.00, romarska sv. maša, salezijanski misijonski dan.

30. marec: 15.00, romarska sv. maša.

NOVO MESTO – pri sestrah HMP

4.–6. april: Duhovna priprava na veliko noč – za dekleta in žene.

26.–28. april: Duhovne vaje za mlade in odrasle.

Informacije in prijave: s. Angelca Vozelj

ORATORIJ 2014 – Na tvojo besedo.

Pomladanska srečanja animatorjev oratorija - v posameznih škofijah, meseca marca 2014: glej www.oratorij.net

POSTNE DUHOVNE VAJE ZA MLADE

1. BLED (pri sestrah HMP): 7.–9. marec
2. POHORJE I. (Dominikov dom): 14.–16. marec
3. POHORJE II. (Dominikov dom): 28.–30. marec
4. CERKNICA (SMC): 4.–6. april

USKOVNIŠKA MAŠA

Vsak 3. četrtek v mesecu (20. marec, 24. april ...), na Rakovniku ob 19.00. Za animatorje in udeležence Uskovniških tednov in postnih duhovnih vaj, za mlade salezijanskega mladinskega gibanja ...

Informacije: smp@salve.si

VERŽEJ – SREČANJE DRUŽIN BIRMANCEV

5. april (sobota): 9.00 - Mlade in njihove starše bo v pripravi na prejem zakramenta sv. birme nagovoril salezijanec Peter Pučnik, animatorji bodo poskrbeli za zanimiv program.

Informacije: Marko Štajner

VERŽEJ - RAZSTAVA PIRHOV IN BANDER

11. april (petek): Odprtje tradicionalne razstave pirhov in bander v Puščenjakovi dvorani Centra DUO. Izšel bo tudi zbornik prispevkov o velikonočnih procesijah v slovenskih pokrajinah.

Informacije: Ivan Kuhar

VEČERI DRG – DUHOVNE RITMIČNE GLASBE

13. marec (p. Janez Ferlež), **10. april** (Skromni band), **8. maj** (Projekt Canta). KDAJ: **drugi četrtek** v mesecu ob **20.00**. KJE: dvorana v gradu **RAKOVNIK**, Ljubljana. KAJ: predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje.

Informacije: Boštjan Jamnik

DUŠA – Duhovna Šola za Animatorje na Rakovniku.

Enoletni program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja: starejše dijake, študente in mlade v poklicih. Srečanja v letu 2013–2014 so še **18. marca**, 15. aprila in 20. maja (tretji torek v mesecu); od 19.00 do 21.30.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik, s. Marija Imperl

Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

MAREC–APRIL 2014, ŠT. 2
Skupna številka: 588, letnik 87
ISSN 0353–0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik
Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design
Računalniška postavitev: Salve, P. Belak
Foto naslovnica: Patricija Belak
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717
sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

PODATKI ZA STIK

Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Telefon 01/42.73.028

E naslov vestnik@sdb.si

Spletna stran www.donbosko.si

Klemen Balazič, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com

s. Martina Golavšek, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/57.41.075 ali 031/443.771; md.bled@gmail.com

Boštjan Jamnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si

Marko Košnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

Ivan Kuhar, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si

Blažka Merkac, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 smp@salve.si

s. Majda Pangersič, Gornji trg 21, Ljubljana, 041/233.432; majda.pangersic@gmail.com.

Ivan Turk, Troštova 12, 12912 Ig, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si

Marko Štajner, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/370.377, penzion.mavrica@marianum.si

s. Angelca Vozelj, Smrečnikova 60, 8000 NM, tel. 07/38.44.421, 031/405.200, angelca.vozelj@gmail.com

Hiška v Becchijih

Čeprav sem stara več kot 200 let, se še vedno imenujem don Boskova »hiška«. Ljubkovalen izraz. To sem si zaslužila. V normalnih okoliščinah bi že zdavnaj morala biti le pokopanih kup ruševin.

Vsi mislijo, da še stojim zato, ker so okoli mene zgradili podporne zidove. Dejansko pa vsako jutro napnem vse moči in se zravnjam do strehe v znamenje zvestobe do tistih, ki so nekoč živeli za mojimi zidovi. V tem je vsa moja skrivnost.

Že nekaj časa pa ne vem več, kaj sta mir in spokojnost. Vsak dan si me ogleda na stotine obiskovalcev z vseh koncev sveta. Vsi se želijo fotografirati z mano. Odkrito rečeno, naveličala sem se, da ogledujejo moje uboge opeke in vzklíknejo kakšno ljubeznivo besedo o ljudeh, ki sem jih imela čast gostiti.

Sem del »vpijočih kamnov« iz evangelija. Kričati hočem voljo mame Marjete in s tem spomniti na pogum te matere, kako je vzgajala svoje otroke. Samo ona je bila sposobna spremeniti moje uboge zidove v toplin in sprejemajoč dom: v družino.

Kako rada bi pripovedovala o pogovorih mame Marjete s svojimi sinovi; njene besede za lahko noč, ko jih je učila, kako naj bodo v življenju močni, ne da bi opustili nežnost. V svojem starem opečnatem srcu hranim spomine njene usmiljenosti, sposobnosti, kako je pičlo moko in tisto malo mineštre delila z najbolj ubogimi.

V seniku, ki je sedaj prazen, ohranjam odmeve zgodb, ki jih je Janez Bosko pripovedoval svojim prijateljem v iskrivih barvah in z vso ljubeznijo ter s tem razveseljeval male prijatelje. In mogoče kakšnega odraslega »firbca«.

Obiskovalci, ki me obišejo in fotografirajo (zdi se mi, da sem najbolj fotografiran spomenik v Evropi), zmajejo z glavo in vzdihujejo: »Kakšen revež je bil don Bosko kot otrok.« Najraje bi na glas zakričala: »Želim vam, da bi imeli v vaših domovih vso ljubezen, toplino in veselje, ki sem jo sama preživljala s to malo družino ...«

A nihče ne opazi solz domotožja, ki kapljajo po mojih starih zidovih.

José J. Gómez Palacios

